

paa Postvæsenets Regning; naar den ærede Indenrigsminister mener det, maa han jo let gjen-nem sine mange Embedsmænd kunne fremlægge Bevis for, at det er befoftet det ene Aar, og det er befoftet det andet Aar for Statens Regning, men jeg tror indtil videre, at den ærede Minister ikke kan godtgjøre det. Naar jeg altsaa ser hen til disse Punkter, er der ikke et eneste Punkt, som Hættallet har overset, og det vilde ogsaa have været i høi Grad ullogt for ikke at sige urigtigt, om det havde gjort det. Udgifterne til Generaldirektoratet for Postvæsenet har Hættallet nævnt; det har endog indrømmet, at en Del af Værdierne ere kjøbt for Statskassens Regning, men det er en Selvsølge, at naar det skal maales lige, maa man ogsaa tage den Fortjeneste, Staten har havt ved, at Embedsmænd og kommunale Myndigheder have været portofri. Nu siger man endvidere, at en Forøgelse i Brevenes Antal af $1\frac{1}{2}$ Million er aldeles urimelig, man siger, hvor paa støtter man dette, iden man i Gjennemsnit af de sidste Aar kun har havt en Forøgelse af 7—800,000. Dertil svarer jeg, vi have ganske god Grund til at forudsætte en saadan Forøgelse, idet Brevenes Antal i de sidste Aar ikke alene er forøget med 7—800,000, men endog med 1,700,000, og naar denne Forøgelse gjentages blot i 2 à 3 Aar, saa have vi i det Mindste en Ligesaadant Balance som den, vi for Diebliffet have, men den skildrede den høitagtede Indenrigsminister ogsaa meget møk. I Dvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa det mærkelige Tilfælde, at ifjor, da der var Tale om den kjøbenhavnske Postgaard, da havde man meget travlt med at vise, at der var et betydeligt Overskud af Postvæsenet, men nu spinder dette pludselig bort; dette vil vise, hvorlidt de Herrer overhovedet kunne stole paa Tal, eller jeg vil sige, hvortil Tallene overhovedet kunne bruges. Jeg beder det ærede Thing at se nøje paa alle disse Forhold, og jeg tror, at naar vi gaa ud fra en normal Stigen af $1\frac{1}{2}$ Million — og den er aldeles normal, da vi jo maa gjøre Regning paa, at der vil komme en forøget Brevveyling ved Nedfættelse af Portoer — da vil man om meget kort Tid have den samme Balance, som vi nu for Tiden have, og, som sagt, selv om Staten i en kort Tid skulde komme til at staa i Forstud for Postvæsenet, saa var det dog i mine Aanter ikke saa forstrækkeligt, thi det er jo ogsaa Tilfældet med de almindelige Kommunikationsmidler, f. Ex. Jernbanerne; for disse staa Staten jo i et stort Forstud. Efter at have overveiet alt dette, kan jeg ikke Andet end fremdeles bede det ærede Thing at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 2. Der tabes jo desuden Intet derved, thi selv de Herrer, som mene, at Forslaget er for vidtgaende, og den høitagtede Indenrigsminister taber jo Intet derved, thi han siger, at han kan meget godt hjælpe sig med Myntloven, og for saa vidt ser jeg ikke, at han er heldigere til-

let ved Myndretallets Forslag end ved Myntloven. Jeg skal derfor tillade mig paa det Bedste at anbefale Vædringsforslaget.

Indenrigsministeren: Jeg vil haabe, at jeg misforstod den ærede Ordfører, da han lod Uttringer falde, som syntes at tyde paa, at de Herrer — han vil formodentlig regne mig med til dem — misbrugte Tallene. Jeg tror, at det ærede Medlem er aldeles uberettiget til at komme med en saadan Sigtelse, al den Stund jeg har tilladt mig at aflevere de Tal, jeg har brugt til mine Beregninger i Udvalget. Jeg sætter imidlertid ganske vist mere Pris paa opstillede Tal og Beregninger end paa løse Raastande; men det er dette, som det ærede Medlem ikke gjør. Der gives intet Vidnesbyrd for, at der vil blive en Stigning af 1,500,000 Breve, og det er dog den Hovedhjørnesten, hvorpaa det ærede Medlem støtter alle sine Ord i Postvæsenets Indtægter. Der foresligger ikke det mindste Vidnesbyrd om, at en saadan Stigning virkelig vil komme til at foreligge, tværtimod er der stor Sandsynlighed for, at selv om en saadan Stigning maatte komme, saa vil den ikke være af den Slags, der giver Postvæsenet nogen Indtægt; thi man behøver ikke at være meget kynisk i Postvæsenet for at sige, at, naar man skal opsamle disse Breve paa den Maade, at man lader Folk spadserere eller kjøre om paa Landet for at samle Breve enkeltvis i Buse og Gaarde, saa bliver Beføstningen derved saa stor, at der ikke er Tale om, at Portoer af dem, allermindst naar den sættes til 5 Ore, vil være i Stand til at dække endogsaa kun Halvdelen af de Udgifter, som den medfører. Altsaa, selv om jeg vil blive staaende ved det ærede Medlems Antagelse, at Brevmængden virkelig vil stige med 1,500,000, hvad han for Dvrigt ikke har givet os noget som helst Argument for, vil jeg sige, at en stor Del af denne Stigning, som ogsaa har viist sig i de nærmest foregaaende Aar, hidrører fra Landpostvæsenet; men denne Stigning er saa langt fra at give Overskud, at den tværtimod giver Understud. Det ærede Medlem sagde, at det jo ikke var nogen videre Ulykke, om ogsaa Statskassen kom til at gjøre Forstud. Jeg vil dertil gjøre den Bemærkning, at jeg synes, at Forstudet paa Jernbanevæsenet er stort nok, og det vilde derfor slet ikke være nogen Stude, om Postvæsenet var i Stand til at hjælpe noget paa dette Understud. (Ordføreren: Ah!) Ja, det er ikke noget egentlig afgjørende Bevis, at man siger: Ah!; men sikkert er det, at der er givet et meget betydeligt Forstud paa Jernbanevæsenet, som har kostet Staten 28 Millioner eller noget lignende, hvoraf der endnu ikke svares 2 pCt., og det forekommer mig, at Sensynet til dette, som dog staaer i en vis Forbindelse med Postvæsenet, burde gjøre Thinget og Rigsdagen i det Hele mere forsigtig med, uden at der er nogen tilstrækkelig og virkelig paa-